Šípová ruža

Zdá sa, že šípové ruže rastú skoro všade. No nie celkom všade. Rastú napríklad tam, kde sú rozpadnuté ruiny tam, kde ľudia žili pred mnohými rokmi. Tie miesta označujú divé ruže a žihľavy. Žihľava rastie tam, kde pôdu znečistila ľudská činnosť a treba ju prečistiť, prejasniť, prepracovať svetlom. A divoká ruža rastie tam, kde ľudské úsilie porazil čas, problémy alebo neúspešná hospodárska, či spoločenská činnosť ľudí napríklad v zanedbaných alebo bývalých vinohradoch, či na miestach, kde z rôznych dôvodov ľudia v živote stroskotali a museli odísť. Šípové ruže regenerujú toto miesto svojou plamennou silou a svetlom.



Pozrime sa najskôr na celkový vzrast a tvar rastliny. Ker vyrastá z jedného miesta a výhonky

najskôr síce začínajú smerovať energicky nahor a vystierajú sa vertikálne, ale keď sa zbavia opory, ohnú sa a klenú sa do oblúka. Akoby nemali dosť samostatnej sily a klesali k zemi, akoby strácali perspektívu a nádej.

Šípové ruže vyháňajú nové prírastky na sklonku leta. Tieto pôvabne klenuté stonky, sviežo zelené a pružné, sú akoby ozvenou jari. Tŕne na šľahúňoch sú v mladosti žiarivé, telovo ružové a pôsobia ako háčiky. Pomáhajú rastline zachytiť sa v priestore a získať stabilitu. Je to dôležité, pretože dlhé stonky by inak vietor rozfúkal a poškodil by rastlinu. Keď človek nerozvíja vlastnú aktivitu, beznádejne rezignuje na všetko, čo sa deje, je skutočne zmietaný akoby silou vetra, bez vlastnej štruktúry a smeru. Divá ruža, ktorá sa skrýva medzi ostatnými v živom plote, zvyčajne získava aj podporu zvonku od ostatných.



Háčiky alebo tŕne sú veľmi výrazné a mimoriadne ostré. Ak sa človek priblíži k divej ruži a vnorí ruku do kríka, nevyviazne bez škrabanca; bude kvapkať krv. Tŕne sú zahnuté smerom nadol, tvarom pripomínajú psie zuby (odtiaľ Rosa canina - ruža psia) a majú rovnakú povahu ako zuby, ktoré párajú a trhajú. Divá ruža človeka chytí a nepustí. Keby sme si predstavili, že by to bol človek, povedali by sme, že sa do niečoho zahryzne a už to nepustí, kým to nevyrieši.



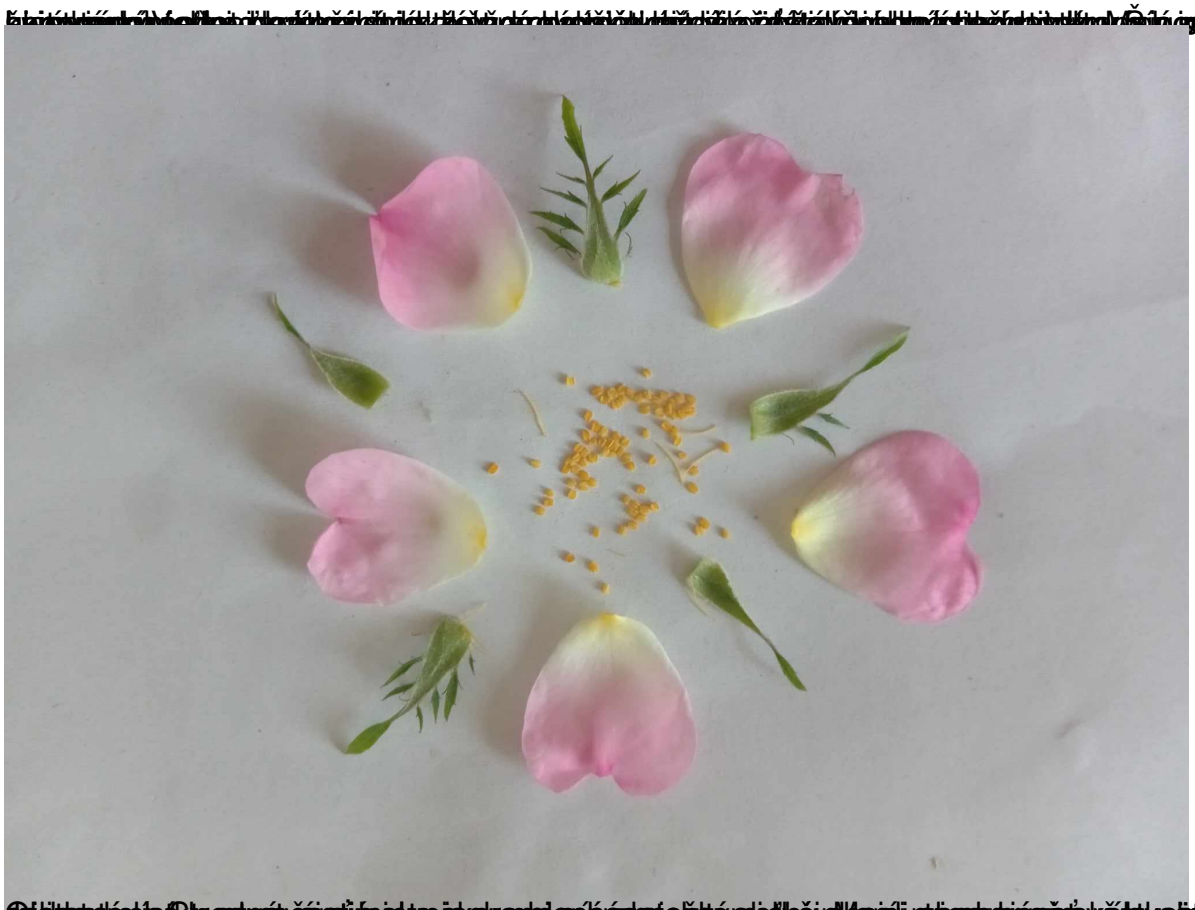
Bližší pohľad ukáže, že stonky šípovej ruže siahajú v oblúkoch doďaleka na všetky strany. Každá predstavuje akoby zem, ktorá sa zodvihla nahor, akoby to bol do vzduchu vyvýšený záhon s malými jednotlivými rastlinkami; každá má listy, puky, kvety a po odkvitnutí sa tvoria plody šípky. Jednotlivé konáre vyzerajú ako oblúková dráha vystreleného šípu, ktorý krovitá rastlina zo seba vystrelila. No príliš skoro sa ohýba nadol, akoby šíp nemal dostatok vôle dostať sa do cieľa, časom ochabuje a padá k zemi. Pri pohľade na ker vidno slabú nejasnú štruktúru. Vo formách veľmi početných konárov je skôr zmätok, než poriadok.

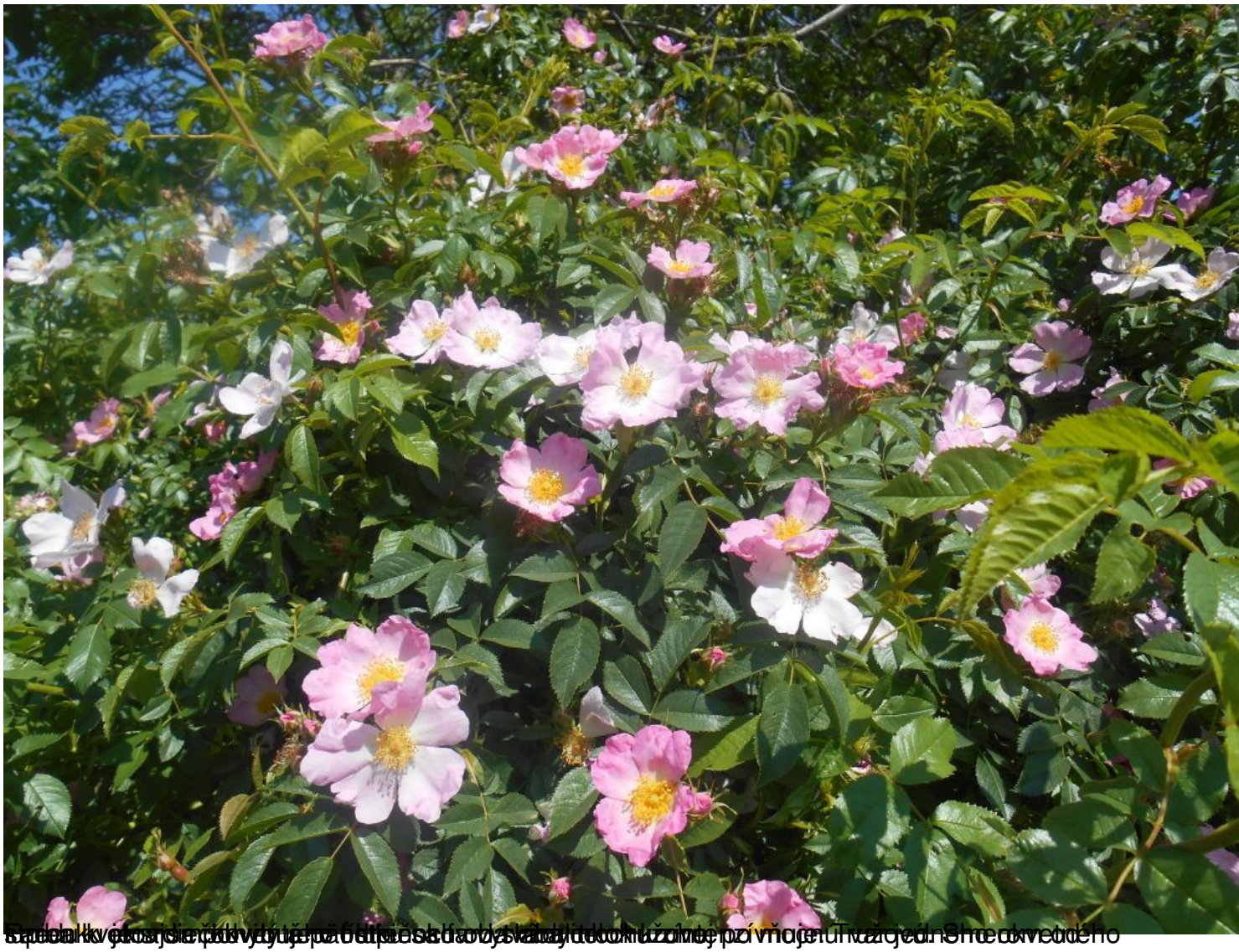


Šípová ruža

Napísal Administrator
Štvrtok, 18 Január 2024 14:29 - Posledná úprava Pondelok, 29 Apríl 2024 13:56













O rozprávke "Šípová ruženka" bratov Grimmovcov a o francúzskom príbehu "Églantine".



O joge < Cvičenia duše < Liečivé zmyslové vnímanie < späť